

En gång vid Solens första ljusning ic.
Den första:
Den Andra:
Den Tredje:
Den Fjerde:
Den Femte:
Bland forntidens seder rätt hyggelig var den ic.

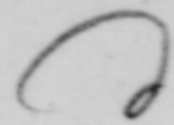
Stockholm,
tryckt hos G. Westrell, 1853.
Sörgårsgatan, No 4.

Stockholm,
tryckt hos G. Westrell, 1853.
Sörgårsgatan, No 4.

Stockholm,
tryckt hos G. Westrell, 1853.
Sörgårsgatan, No 4.

Sid hem — och togs met uti wännernas lag
Med önskingar, stek och eggstjerner.
Der swingades om till den ljusnande dag
Wid gigan, af swenner och tärnor.
Eft sängledes paret; — förlåt mig, jag kan,
Som egift, ej detta beskrifwa;
Men när jag emüder också blifwit man,
Will jag er den målningen gifwa.

Så skedde det ferdem; — Så sker det ännu,
Med liten förändring kanhända.
Af henne söks man, och af honom söks fru,
Och annars gick werlden em ända.
Wi se våra wänner, wid sällhetens mål,
Swarandra i armarna trycka,
Och dricka de gamles wälmenande skål,
Som kallades: temt- och belycka.

Fem alldeles Nya

WISOR.

Den Första:

En gång wid Solens första ljusning ic.

Den Andra:

Bonddrängen och hans husbonde.
Jag ömfar den som är en dräng ic.

Den Tredje:

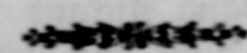
Lorparen.
Det bodde en gubbe i Westanfjell skog ic.

Den Fjerde:

Wid wassen af den krockta ström ic.

Den Femte:

Bland forntidens seder rätt hyggelig war den ic.

Stockholm,
tryckt hos G. Westrell, 1853.
Sörgårsgatan, No 4.

Ja, lifsom på hur allra färskast
Själ, i templet, i festsam.
Gårter, och i festsam, och
För att se att afsträffa
En lagomte bild, ut en
Själ, och i den festsam.
En hand som i det gubbe
och i det gubbe.

Man följde i kort och
Som en fruktig mörk
Hand förmedlades i den
Man följde i kort och
Som en fruktig mörk
Hand förmedlades i den

Den Tredje

Ja, lifsom på hur allra
Själ, i templet, i festsam.
Gårter, och i festsam, och
För att se att afsträffa
En lagomte bild, ut en
Själ, och i den festsam.

Man följde i kort och
Som en fruktig mörk
Hand förmedlades i den
Man följde i kort och
Som en fruktig mörk
Hand förmedlades i den

Ja, lifsom på hur allra
Själ, i templet, i festsam.
Gårter, och i festsam, och
För att se att afsträffa
En lagomte bild, ut en
Själ, och i den festsam.

Den Tredje:

Torparen.

Det bodde en gubbe i Westmanjell skog,
och han hette Sven;
Han reste sin mila, han körde sin plog;
han kör den wäl än.
Då han kom ut märken till stugan om grädden.
Så satt han bland barnen i spisen på hällen.
Och således talade gubben:

I barn! wäret slitige: arbetet gör
Er helse, ert med.
I barn! wäret slitige: arbetet gör
Fyllt opp i er bed.
Och förden j mer, än er nödtern behöfver,
Så delen så kärligt det ar, som blir öfver,
Till hjälp åt er fattiga nästa.

I barn! wäret slitige: arbetet gör
Ej alltid sin lön.
Förtroddaren uppslukar frukten deras,
Och här ej er bön.
Men låten förtröstan ert hjerta ej böja;
En gång kommer hjälpen, ehur den kan dröja:
Den kommer, då minst wi den wänta.

Den Fjerde:

Wid wästen af den frösta ström,
Som tyckes kärlek, kärlek susa,
Låt emma känslor dig förtjusja,
War lycklig, älska, njut och dröm.

Han satt en gång wid söderns salar,
Wid näktergalens ljufwa sång.
Han tänkte: O! de finsta dolar
Som lifreat mig så mången gång!

Den Andra:

Bondbrängen och hans hustru.

Jag ämlar den som är en dräng,
Skall bitid' upp och sent i sång;
Den skall wära en fastlig träd
Om det skall wära wäl.
I yrnad', lort och plast,
I jellken, smuts och plast,
Så skall han gå sin jemma tröff;
Annars wankas det pladoff. :.

När drängen kommer, sur och wät,
Trakteras han med trug och hot,
Och ingen säger till honom så:
Dns torra slädet på.
I stugan får han sitta ned,
Med nit och ofund ta en bit,
Och sedan stray och utan pmt
Skall han på dörren ut. :.

Om mergonen i första gen
Då börjar Bon'u ett djella gen;
Han striller och slår: nu dräng
Jag hjelf är i galopp;
Och drängen i yrnad wankar opp:
Jag tror att f—n tog henden bort,
Han redan ut på ständigt är,
Sår märken här och der. :.